

KARÁCSONY: ISTEN HŰSÉGE!

Tisztelt Magyar Keresztény Testvérek!

Ismét közeledik a karácsony és az új esztendő. Akivel csak beszél az ember, bizony mindenki egyformán nyilatkozik, hogy gyorsan telt az év. Igaz, hozzászoktunk már, hogy ezt a választ kapjuk. Minden évben úgy tűnik, hogy fölöttünk elszállt az idő. Az idei év azonban rendkívül mozgalmas volt. Csak tekintsünk vissza az elmúlt esztendő főbb eseményeire: az un. arab tavasz, a világ pénzügyi és gazdasági válsága -különösképpen Európában-, a kanadai választások, a támadások magyar hazánk ellen, az Egyház elleni támadások, a brit herceg esküvője, és lehetne még hosszasan sorolni. Ezek az események lekötötték az emberek figyelmét. Arra figyeltünk, hogy milyen irányba halad a világ. Sajnos nem túl nehéz ráérezni és felismerni azt, hogy hová haladunk, hiszen amikor az ember végigtekint mindazon ami történt, egyfajta szorongás fogja el. Érezzük azt, hogy mindaz, ami történik, nem jó: háborúk, az elszegényesedés, a bankok uralma, korrupció, kizsákmányolás, erkölcstelenség, a vallásszabadság korlátozása és csorbítása, még Kanadában is. Sokszor úgy érezzük, és úgy tűnik, hogy porszemek vagyunk a világ szemében; bármit is teszünk csupán erőltetésnek vélhető. Azt gondoljuk, hogy nincs értelme a harcnak, és nincs értelme annak, hogy bármit is tegyünk. A felsorolt események valóban lesújtanak, és nehéz szívvel nézi az ember, hogy mi minden történik világszerte.

Advent első vasárnapjának olvasmányai az említett sötét világképet állítják elénk. Ezek az olvasmányok apokaliptikus képeket, és a világ végét idézték fel. Ezek a szomorú és lesújtó jelenések letörlik az embert, és elterelik figyelmet a lényegről; megijed, nem tudja hová forduljon, mivel úgy véli, ezt a harcot nem tudja egyedül megvívni. Való igaz, az ember egyedül nem tudja felvenni a harcot a gonosz, a sátán ellen, de nem is kell.

Az olvasmányokban olvasható apokaliptikus képek mellett ott találjuk a parúziát, azaz a helyreállítás valóságát is! Más szóval, a szent szerzők felhívják figyelmünket arra, hogy az Isten nem hagy bennünket cserben; Ő hűséges. Izajás próféta világosan megírja, hogy bármennyire is hűtlenné vált a nép, és bármennyire elfordult a választott nép Isten akaratától, a büntetést méltóképpen elszenvedik, Isten mégis hűséges lesz.¹ Izajás próféta egyértelműen visszanyúl a teremtés könyvében található második teremtéstörténetéhez. Ott találjuk azt a gyönyörű képet, amint Isten megteremti az embert a föld agyagából, és orrába lehelte az élet leheletét.² Isten ilyen nagy szeretettel és gonddal teremtette meg az embert. Saját kezével alkotta meg a föld agyagából, és a teremtés csókjával, életet adott neki. Izajás próféta erre emlékeztette az Istent, hogy ily módon szereti az embert, és emiatt Isten hűséges marad az emberhez.

Karácsonnyal az Úr betartja az Ő ígését és a földre száll. Isten megalázza önmagát és emberi testet ölt. Ő szolidaritást vállal velünk, a halandó emberrel, hogy Igazságot szolgáltatson a földön. Ő bizonyítja, hogy mennyire szereti az embert, és Ő valóban hűséges szeretett teremtéséhez.

A mi dolgunk viszont, hogy egyengessük az Úr útját. Nekünk kell az utat előkészíteni, hogy az Úr eljusson hozzánk. Ha valóban azt akarjuk, hogy ez a világ megváltozzon, akkor magunkkal kell kezdenünk. Kell, hogy magunkra fordítsunk egy kis időt és változtassunk életünkön és életvitelünkön. Muszáj, hogy az élet lényegét lássuk, és a fontossági sorrendet újra felállítsuk. Muszáj, hogy Isten álljon az életünk élén; szüleink, családtagjaink és gyerekeink előtt. Látnunk kell, fel kell fedeznünk, hogy az élet Ura Jézus Krisztus.

Karácsonykor, Jézus saját magával akar megajándékozni bennünket; az étellel és az Igazsággal. Ez a mi reményünk. Használjuk ki ezt az időt és tartsunk őszinte lelkiismeret vizsgálatot. Isten kész arra, hogy vezessen bennünket egy megújult világ felé. Ebben a feladatban nem vagyunk egyedül, hiszen Krisztus egyszer már legyőzte a világot. Nekünk viszont folytatni kell az Ő művét, nehogy a gonosz, a sátán megtévessze az embereket, és elragadja lelküket. Bánjuk meg mulasztásunkat és minden vétünköt, hogy amikor karácsonykor az Úr közénk eljön, egyenes utat találjon szívünkbe, lelkünkbe, hogy majd a világ újra ragyogjon az Ő szeretetétől. Legyünk mi a világ reménye, és közvetítsük az Úr akaratát, hogy karácsonykor minden ember megtalálja a megtestesült reményt, szeretetet, igazságot és hűséget.

MINDENKINEK ÁLDOTT ÉS KELLEMES KARÁCSONYI ÜNNEPEKET KÍVÁNUNK!

Montreal, 2011. karácsony

Őszinte tisztelettel a mi Urunkban,
Androvich Tamás
Plébános

¹ Mégis, Urunk, te vagy a mi atyánk; mi vagyunk az agyag, és te, aki formálsz, a te kezéd művei vagyunk mindnyájan...mindnyájan a te néped vagyunk. *Iz64, 8*

² Megalkotta tehát az Úr Isten az embert a föld agyagából, az orrába lehelte az élet leheletét, és az ember élőlényé lett. *Ter2, 7*

CHRISTMAS: GOD'S FAITH IN HUMANITY!

My Dear Brothers and Sisters in Christ!

Once again another Christmas and New Years is around the bend, and people will agree that the year has passed us by quickly. Truth be told, we are used this, and it feels like the year dissipates into thin air. However, this year has been abnormally busy. Let us reflect on this past year's major events; the so-called Arab spring, the world's economic and financial crisis - specifically in Europe, the elections in Canada, the attacks against our Hungarian homeland, the onslaught against the Church, the British monarchy's wedding and the list goes on. These events peaked everyone's interest, as we looked on to see which direction the world was heading. However it is not difficult to feel and realize where it is headed, because when one looks back at the events in the past year, one type of emotion engulfs us all. We realise that all that has happened is deplorable; wars, poverty, the power of the banks, corruption, exploitation, immorality, prejudice and restrictions on freedom of religion - even in Canada. Often we feel, and it so appears, that we are particles of dust in the eyes of the world. No matter how we resist, it seems all for not. We think that it is pointless to fight, and to take action will be of no use. The above mentioned events weigh us down, and we look on with heavy hearts at what the world is becoming.

The readings for the first Sunday of Advent reflect this dark world. The images show an apocalyptic end to the world. These sad and depressive images have a grave effect on us; they bring us down, and we don't see their true meaning. We become afraid, we do not know where to turn, since we believe that it is pointless to fight this battle alone. It is true, we cannot fight the battle alone against evil, against Satan, but we must have the courage to fight on.

However, next to these apocalyptic pictures, we find the parusia; when all glory will be restored. The sacred authors bring to our attention that God does not let us down; he is faithful. The prophet Isaiah clearly states, that no matter how unfaithful the people have become, and no matter to what degree they have turned their back on God's wishes – and thus they rightfully suffer the consequences of their insubordination – God remains faithful.¹ Isaiah undoubtedly reaches back into the book of Genesis, to the second story of creation, where we find a most beautiful picture where the Lord God formed man from the dust of the earth and breathed into his nostrils the breath of life; thus man became a living being.² It is with this great love and thoughtfulness that God created man. He created man with his own hands from the dust of the earth, and with the kiss of life man was born. The prophet thus reminds us of God's great love why He is faithful towards his people.

With Christmas, God keeps his promise and comes down to earth. God becomes humble and takes on our human form. He accepts solidarity with us and becomes a human, so that he can show justice on this earth. He proves how much he loves mankind, and stays truly faithful to his creation.

Our duty then, is to pave the Lord's path. We need to prepare the road, so that the Lord may come and find us. If we truly want for this world to change, we must then first start with ourselves. We must take some time and change things in our lives and take accountability. We must see the meaning of life, and put our priorities in order. God must have priority in our lives; before our parents, families and children. We must recognise and understand that the Lord over all life is Jesus Christ

At Christmas, Jesus wants to be our gift by giving us life and truth. This is our hope. Let us take the time and look into our conscience. God is ready to lead us to a new world and we are not alone in this journey, since Christ has already won over the world once before. We must, however continue his masterpiece, so that evil and Satan may not deceive man and snatch their souls. We must repent, so that during Christmas, when the Lord comes, He may find a straight path to our hearts and our souls, so that the world may rejoice once again in his love. Let us be the worlds' hope, and let us fulfil the Lord's wishes, so that during Christmas, all mankind may find eternal hope, love, truth and eternal happiness

We wish all of you a very Blessed and Merry Christmas!

Montreal, Christmas, 2011.

Sincerely in Christ,

*Thomas Androvich
Rector*

¹ Yet you, Lord, are our Father. We are the clay, you are the potter; we are all the work of your hand. *Isaiah 64, 8*

² Then the Lord God formed a man from the dust of the ground and breathed into his nostrils the breath of life, and the man became a living being. *Genesis 2, 7*